

עפ"ג 51979/06/19 - מדינת ישראל נגד א.מ.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ג 51979-06-19 מדינת ישראל נ' מ' 16 ינואר 2020

בפני הרכב כב' השופטים:
י. גריל, שופט עמית [אב"ד]
ע. אטיאס, שופטת
ש. שטמר, שופטת עמיתה
המערערת:

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)
ע"י ב"כ עוה"ד לילך תמיר

נגד

המשיב:

א.מ.
ע"י ב"כ עוה"ד סיגל דבורי
מטעם הסניגוריה הציבורית

פסק דין

א. בפנינו ערעור המדינה על גזר-דינו של בית-משפט השלום בעכו (סגן הנשיא, השופט זיאד סאלח) מיום 5.6.19, לפיו נדון המשיב, יליד 1981, ל-מאסר בפועל של 8 ימים (שהם ימי מעצרו), ולמאסר מותנה בן 6 חודשים למשך 3 שנים.

ב. הנסיבות הצריכות לעניין הן בתמצית אלה:

בכתב האישום שהגישה המדינה כנגד המשיב, נטען, כי בתאריך 23.5.19 שוחח המשיב טלפונית עם המתלוננת ס', עובדת סוציאלית בלשכת הרווחה שבישוב אאאא, ואמר לה: "**אם אחזור הביתה ואמצא את הילדים, אני אשחט אותם**".

בתאריך 28.5.19 התייצב המשיב בלשכת הרווחה בפני אותה עובדת סוציאלית, ואמר לה שאם בתוך שבועיים זוגתו והילדים לא יצאו מן הבית, הוא ישחט את הילדים.

לפיכך, ייחסה המדינה למשיב בכתב-האישום שהוגש נגדו עבירה של איומים לפי סעיף 192 של חוק העונשין, התשל"ז-1977.

ג. בישיבת בית-משפט קמא מיום 5.6.19, הודה המשיב בעובדות כתב-האישום, והורשע בעבירה של איומים.

בטיעונו לעונש הגיש ב"כ המדינה את גיליון ההרשעות-הקודמות של המשיב, ממנו עולה שלחובת המשיב שתי הרשעות-קודמות.

בשנת 2006 ביצע המשיב עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, איומים והעלבת עובד ציבור, ונדון ביום 20.12.06 ל-19 ימי מאסר בפועל, ו-6 חודשי מאסר על-תנאי.

חלפה כשנה, וביום 17.9.07 נדון המשיב למאסר בפועל של 10 חודשים (ששת חודשי המאסר על-תנאי שהיו תלויים ועומדים כנגדו הופעלו בחופף), וכן הוטל עליו מאסר מותנה בן 12 חודשים, לאחר שהורשע בעבירות של מעשה מגונה בפומבי, היזק לרכוש במזיד, ואיומים, עבירות שביצע ביום 9.7.09.

ד. בטיעונו לעונש בפני בית-משפט קמא, ביקש ב"כ המדינה, שייקבע מתחם ענישה של עד 18 חודשי מאסר (כולל המאסר המותנה), קנס וחתימה על התחייבות, בציינו, כי מדובר באיומים חמורים, והערך החברתי שנפגע הוא חמור: עבירת אלימות במשפחה, כשבהתאם לפסיקה יש להתייחס לעבירת איומים כעבירת אלימות לכל דבר ועניין, הואיל ואלימות יכולה להיות פיזית, ויכולה להיות מילולית.

נוכח האמור, עתר ב"כ המדינה להטלת עונש מאסר ברף האמצעי של המתחם.

ה. לעומתו, טען הסניגור, כי המשיב הודה בהזדמנות הראשונה, דהיינו, כבר בשעה שנחקר בגין העבירה, ובכך חסך זמן שיפוטי יקר, ובפני בית-המשפט הביע את צערו, וטען, כי דבריו נאמרו בעידנא דריתחא, ללא כל כוונה.

המתלוננת (זוגתו של המשיב), כך ציין הסניגור, העידה אף היא בפני בית-המשפט, וציינה, כי אינה חוששת מפני המשיב, ומבקשת כי יחזור הביתה. הסניגור ביקש, שבית-המשפט יקבע מתחם שנע בין מאסר מותנה ועד מאסר קצר. עוד ציין הסניגור, כי שתי ההרשעות-הקודמות כבר התיישנו, וכי לפי דו"ח הערכת המסוכנות שנערך על-ידי המשטרה, המסוכנות מפני המשיב נמוכה, ומצדיקה את שחרורו, ולפיכך ביקש הסניגור, שבית-המשפט יסתפק בתקופת מעצרו של המשיב.

ו. בגזר-הדין ציין בית-משפט קמא, כי מקריאת כתב-האישום, נראה, שקיימת מסוכנות מצד המשיב, ואולם המסוכנות הפכה ללכאורית, לאחר שבית-משפט קמא שמע הן את דברי המתלוננת, והן את דברי הבת, וכן ציין בית-משפט קמא, שבמסגרת הבקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים, שמע הוא מפי המתלוננת כי היא מביעה עמדה סלחנית, וביקשה כי המשיב יוחזר מיידית הביתה, גם עבור הילדים, הואיל ובאותו יום חל יום החג הראשון של עיד אל-פטר.

בית-משפט קמא הפנה הן לדברי המשיב על-כך שדבריו נאמרו "מתוך עצבים וכעס", וכן הפנה להערכת המסוכנות שנעשתה על-ידי המשטרה, ולפיה רמת המסוכנות נמצאת ברף הנמוך.

בית-משפט קמא הגיע למסקנה, לאחר ששמע את שני הצדדים, כי תמונת המסוכנות פגה כמעט לגמרי, ולדעת בית-משפט קמא עמדת המדינה להטלת מאסר בפועל אינה מתיישבת עם תיקים דומים רבים עד מאד שבהם עמדת המדינה היא למאסר מותנה בלבד.

באשר להרשעות-הקודמות, ציין בית-משפט קמא שהן מלפני שנים לא מעטות, וכולן התיישנו זה מכבר, ולכן מתחם הענישה ההולם במקרה זה הוא מאסר על-תנאי, כשהטלת קנס הייתה גורמת סבל דווקא למתלוננים.

על-יסוד האמור לעיל, הטיל בית-משפט קמא על המשיב את הענישה עליה עמדנו בפתח דברינו.

המדינה מיאנה להשלים עם גזר-דינו של בית-משפט קמא, וערעורה מונח בפנינו.

ז. נטען בערעור, כי הענישה שהטיל בית-משפט קמא, שכללה 8 ימי מאסר בלבד (אותם ריצה המשיב בתקופת מעצרו), היא בבחינת חריגה קיצונית, ממתחם הענישה המקובל.

לטענת ב"כ המדינה, שגה בית-משפט קמא כשהתרשם מבקשת המתלוננת והבת לאפשר למשיב לחזור לביתו, תוך התעלמות מתסמונת האישה המוכה. כמו-כן, העניק בית-משפט קמא משקל גבוה לדברים שנאמרו על-ידי הבת, שהיא בגיל 6, ואמרה, שאבא שלה אוהב אותם ולא יפגע בהם. תוהו המדינה, האם ילדה בת 6 יכולה לדעת מה מסוגל לעשות אביה בשעת כעס?

מוסיפה ב"כ המדינה, שהשיקול המרכזי של בית-משפט קמא היה לשחרר את המשיב לביתו, הואיל ובאותו יום חל חג עיד אל-פטר, שהוא חג חשוב למוסלמים.

עוד טוענת המדינה בערעורה, שאפילו ההגנה ביקשה במהלך הדיון בבקשת המעצר, שהמשיב ישוחרר ממעצרו לחלופת מעצר מרוחקת מזוגתו בישוב עראבה, בעוד שבית-משפט קמא שחרר את המשיב חזרה לביתו, לאשתו ולילדיו, תוך התעלמות מן הסכנה הכרוכה בכך.

עוד טענה המדינה, כי המשיב לא עבר כל טיפול, לא התקבל תסקיר בעניינו, מסוכנותו לא הובהרה עד תום, ואף לא טיב מערכת היחסים בינו לבין רעייתו.

למרות כל האמור, מיהר בית-משפט קמא לשחרר את המשיב ממעצרו בחזרה לביתו לזוגתו ולילדיו, כל זאת בגין החג.

עוד טענה המדינה, שאין המדובר במעידה חד-פעמית, אלא באיומים שהושמעו פעמיים בפני העובדת הסוציאלית המטפלת במשפחה מטעם לשכת הרווחה. האיומים היו ברורים וקשים, ותוכנם הוא שהמשיב ירצח את הילדים, ועל-כך הוגשה תלונתה של העובדת הסוציאלית, ובגין כך נעצר המשיב.

ממשיכה המדינה ומציינת, שמטרת ישראל התייחסה לאיומים בחומרה רבה, והתיק הוגש ביחד עם בקשה למעצר עד תום ההליכים.

שחרורו של המשיב ביום הדיון, ללא כל טיפול, וללא התערבות שירות המבחן, משדר, כך מציינת המדינה, מסר שגוי למשיב, לפיו אין המדובר במעשה חמור כלל.

לטעמה של המדינה, מסוכנותו של המשיב נותרה בעינה, וקיים סיכון שהמשיב יממש את איומיו לכשיסתכסך פעם נוספת עם רעייתו. יתר על כן, חומרה יתרה קיימת בהתחשב בכך שהמשיב לא נרתע מלהשמיע את איומיו בנוכחות עובדת סוציאלית, ומכאן שאין הוא נרתע אף משליחי החוק.

המדינה סבורה, שנשקפת מסוכנות של ממש מן המשיב כלפי המתלוננת והילדים, ואין בענישה שהוטלה עליו כדי לאיין את המסוכנות.

מוסיפה המדינה וטוענת, כי בנסיבות בהן צו מבחן אינו עומד על הפרק, הרי שהיה על בית-משפט קמא להטיל עונש של מאסר בפועל לתקופה ממושכת, שיהא בו כדי להרתיע את המשיב, ואילו בית-משפט קמא אף לא הטיל על המשיב תשלום קנס.

המדינה אף מפנה בערעורה לפסיקה שבה הוטלו עונשי מאסר בפועל בגין עבירת איומים.

ח. בישיבת בית-המשפט שהתקיימה בפנינו ביום 4.7.19, ציינה ב"כ המשיב, כי ראוי לפנות לשירות המבחן כדי לקבל תסקיר אודות המשפחה על-מנת שתמונת הרקע תעמוד לנגד עיני בית-המשפט, וב"כ המדינה הצטרפה לעמדתה זו של ב"כ המשיב.

התסקיר הראשון שהונח בפנינו הוא מיום 12.9.19, וממנו עולה, כי המשיב נוטה לתגובות אימפולסיביות, ומתקשה בוויסות רגשותיו. כדרך להתמודדות עם קשייו הרגשיים במשך שנים, השתמש המשיב בחומרים פסיכו-אקטיביים, עד שפיתח תלות והתמכרות.

כמו-כן, למשיב מעורבות קודמת בפלילים, כשאופי העבירה הנוכחית, כמו גם העבירות הקודמות, מעידות על קשייו להיענות לסנקציות העונשיות שהוטלו עליו, ועל קושי משמעותי ביכולתו לגלות איפוק.

קיים גם פער משמעותי בין תיאורו של המשיב את עצמו כמי שמתנגד לשימוש בалиמות, לבין התמונה שהובאה בפני שירות המבחן על-ידי גורמי הטיפול, המעורבים בטיפול במשפחה.

יחד עם זאת צוין, שהמשיב מצהיר באופן מילולי, שהוא מוכן להשתלב בתהליך טיפולי.

שירות המבחן ציין, שההערכה היא כי קיים סיכון משמעותי להישנות עבירות אלימות בעתיד מצד המשיב, ויתכן שניתן להפחית סיכון זה, אם ישתלב המשיב בטיפול ייעודי בתחום ההתמכרויות ובתחום מניעת האלימות במשפחה.

לבסוף מציין שירות המבחן באותו תסקיר, כי מכיוון שהמשיב ממשיך לצרוך אלכוהול, והתמכרותו עודנה פעילה, הוא טרם שולב בטיפול ייעודי בתחום ההתמכרויות, וקיים סיכון משמעותי להישנות עבירות דומות בעתיד, ביקש שירות המבחן לדחות את הדיון בעניינו של המשיב לתקופה של 4 חודשים נוספים כדי לבדוק אופציות טיפוליות ייעודיות בתחום ההתמכרויות, ובתחום האלימות במשפחה.

ט. בתסקיר השני מיום 3.11.19, ציין שירות המבחן, כי במהלך תקופת הדחיה עמד המשיב בקשר עם שירות המבחן ועם היחידה לטיפול בהתמכרויות באאאא, והמשיב שולב בטיפול במסגרת אשפוזית טמרה בין התאריכים 7.10.19-17.9.19, ועבר את תהליך הגמילה הפיזית בהצלחה. בתום התהליך הטיפולי חזר המשיב לפגישות פרטניות וקבוצתיות במסגרת היחידה במטרה להמשיך בתהליך האבחון וההערכה כדי לגבש תכנית טיפולית המשכית מותאמת למצבו.

בדיקות לגילוי שרידי שימוש בסמים ובאלכוהול העידו על נקינותו של המשיב.

כמו-כן נמסר, שרעייתו של המשיב ממשיכה בקשר טיפולי עם העובדת הסוציאלית המטפלת בעניינו המשפחה.

יחד עם זאת, כך ציין שירות המבחן באותו תסקיר, נמצא המשיב בשלב התחלתי וראשוני של הטיפול, ומה גם שעקב תקופת החופשות והחגים, מספר הפגישות שהתקיימו אינו מספיק לגיבוש תמונה מעמיקה אודות מצבו, ולפיכך עתר שירות המבחן לדחייה נוספת בת 3 חודשים כדי להשלים את תהליך האבחון וההערכה.

י. בישיבת בית-המשפט שהתקיימה בפנינו ביום 7.11.19, שמענו את טיעוניהם של באי-כוח שני הצדדים. בהחלטה שנתנו באותה ישיבה, הורינו על הזמנת חוות-דעתו של הממונה על עבודות השירות, וכן ביקשנו משירות המבחן למבוגרים להגיש תסקיר משלים נוסף בעניינו של המשיב, תוך התייחסות גם לשאלה מה ההשלכה שעשויה להיות לריצוי עונש מאסר על דרך עבודות שירות על תהליך שיקומו של המשיב.

אחר הדברים האלה, התקבלה חוות-דעתו של הממונה על עבודות שירות, ולפיה נמצא המשיב כשיר לריצוי עונש מאסר על דרך של עבודות שירות.

י"א. ביום 21.12.19 הונח בפנינו התסקיר השלישי בעניינו של המשיב, ממנו עולה, כי בעיתוי הנוכחי, ובשונה מהניסיונות הקודמים שנעשו לשילובו של המשיב בטיפול, שלרוב לא צלחו, מצליח המשיב לעת הזו להירתם לתהליך הטיפולי, נענה לדרישותיה של המסגרת, ומשתף פעולה עם התכנים הטיפוליים שעולים.

ההערכה בתסקיר היא, שלמשיב יכולת לשתף בעולמו הרגשי ובקשייו האישיותיים, לרבות בעניין קשיי התמודדותו במצבי לחץ או משבר, כשהוא מביע רצון ומוטיבציה לערוך שינוי בדפוסי התנהגותו, ומבטא רצון ללמוד דרכי התמודדות חדשים.

באשר להתנהלותו של המשיב במסגרת המשפחתית, תואר שינוי משמעותי בהתנהלותו. רעייתו דווחה שכיום המשיב מסייע לה בכל הקשור לגידול הילדים וניהול משק הבית, מבלה יותר זמן איכות עם הילדים, משקיע מאמצים לספק עבורם את צרכיהם השונים, ובנוסף עובד המשיב באופן יציב במפעל שיש, ומשקיע מאמצים לסיפוק פרנסתו ופרנסת בני משפחתו.

עוד צוין, כי בוועדת האבחון וההערכה, שהתקיימה ביום 25.11.19, הייתה התרשמות, כי המשיב עבר בהצלחה את שלב הגמילה הפיזית במסגרת האשפוזית, ועם חזרתו לשיחות ביחידה להתמכרויות ניכר שהוא מצליח להיעזר בתכנים הטיפוליים ושומר על ניקיון מסמים מאז שילובו בטיפול במסגרת היחידה, ובשלב זה תפקודו מתאפיין ביציבות.

נוכח האמור, הומלץ על המשך טיפול ביחידת ההתמכרויות, כשהטיפול כולל פגישות פרטניות, והמשך טיפול בקבוצה הטיפולית, תוך התייחסות טיפולית ליחסים הזוגיים והמשפחתיים. צוין גם, שאין כיום תיקים פליליים תלויים ועומדים כנגד המשיב, וכי הרשעתו האחרונה היא בגין התיק הנדון.

התרשמות שירות המבחן היא, כי עלה בידי המשיב לגייס את כוחותיו לעריכת שינוי בדפוס התנהגותו, כשלאחר שלב הגמילה הפיזית ממשיך הוא בקשר טיפולי עם היחידה להתמכרויות מזה כארבעה חודשים, תוך היענות מצדו ושיתוף פעולה עם התכנית הטיפולית. הדבר בא לידי ביטוי בתפקודו החיובי והפעיל במסגרת המשפחתית, זאת על סמך דברי זוגתו וגורמי הטיפול.

ההליך המשפטי עד כה, כך מצוין שירות המבחן, מהווה גורם הרתעתי ומדרבן לעריכת שינוי במסלול חייו של המשיב, ומאז ביצוע עבירת האיזמים נשוא תיק זה לא נפתחו כנגדו תיקים פליליים נוספים.

מכאן החשיבות שרואה שירות המבחן בהמשך התהליך הטיפולי בו החל המשיב ולכן ההמלצה היא, להטיל על המשיב ענישה שיקומית על דרך של צו מבחן לתקופה של שנה, במסגרתו ימשיך המשיב בתהליך הטיפולי במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות, לרבות מאסר מותנה והתחייבות כספית משמעותית להימנע מעבירות דומות בעתיד.

באשר להטלת מאסר לריצוי על דרך עבודות שירות מעריך שירות המבחן, כי ענישה כזו תפגע ביכולתו של המשיב להמשיך בעבודתו הנוכחית ותפגע ביכולתו לפרנס את בני משפחתו, מה שיוביל למצב דחק ומצוקה שיהווה גורם סיכון משמעותי לחזרתו לשימוש בסמים ובאלכוהול ולביצוע עבירות. מכאן ההמלצה שלא להטיל על המשיב מאסר על דרך עבודות שירות.

י"ב. בישיבת בית המשפט שהתקיימה בפנינו ביום 2.1.2020 הודיעה ב"כ המערערת, כי נוכח התסקיר העדכני מקובל על המדינה, שניכר סיכוי להליך שיקומי, וכי הטלת צו מבחן היא בשלב הנוכחי הפתרון הנכון והראוי. אין המדינה עומדת על הטלת מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח, יחד עם זאת, תקופת מבחן של שנה אחת קצרה מדי שכן ההליך השיקומי אך בתחילת הדרך.

ב"כ המערערת ציינה, שיש מקום להטיל על המשיב עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, גם אם לתקופה קצרה, כדי שיהיה בכך משום מענה, מעבר להליך השיקומי, לעבירה החמורה בגינה הוא הורשע.

באשר לחשש של שירות המבחן ששיבוצו של המשיב בעבודות שירות יפגע בעבודתו וממילא בהליך השיקומי, מציינת ב"כ המערערת, שקיימות מסגרות לביצוע עבודות השירות בשעות הערב.

י"ג. ב"כ המשיב הסכימה להארכת תקופת המבחן, ואף ציינה, כי הדבר רצוי, אך התנגדה להטלת מאסר על דרך עבודת שירות בטענה, שענישה כזו בנסיבות העניין איננה מידתית הואיל והיא תפגע בהזדמנות שנפתחה עתה בפני המשיב ומשפחתו לשינוי אמיתי בחייהם, לאחר שהמשיב עשה דרך ארוכה: גמילה באשפוזית, קבוצות טיפוליות ושיחות פרטניות, כשכיום מנהלת המשפחה חיים נורמליים, נטולי מתחים.

לטענת ב"כ המשיב, הטלת ענישה על דרך עבודות שירות עלולה לגרום להכשלת כל מה שהושג עד כה.

בנוסף טענה ב"כ המשיב, שגם מבחינה משפטית אין הצדקה להתערב בגזר-דינו של בית-משפט קמא הואיל והענישה שהטיל בית-משפט קמא אינה חורגת ממתחם הענישה המקובל במקרים מעין אלה, מה גם שגזר הדין כלל מאסר לזמן קצר (8 ימי המעצר) ומאסר מותנה.

ב"כ המשיב הוסיפה וטענה, שהיה שיהיו במועד הגשת הערעור, שהוגש כ- 20 יום לאחר מועד גזר הדין, שהרי אם סברה המדינה שהמשיב כה מסוכן לתא המשפחתי מדוע לא הזדרזה המדינה בהגשת הערעור?

עוד ציינה ב"כ המשיב, שדו"ח הערכת המסוכנות של המשטרה הצביע על מסוכנות נמוכה, וכן הוסיפה, שאין זו דרכה של ערכאת הערעור למצות את מלוא חומרת הדין עם הנאשם כשמתקבל ערעור המדינה על קולת העונש.

י"ד. לאחר שנתנו דעתנו לעובדות כתב-האישום, טיעוניהם לעונש של ב"כ הצדדים בפני בית-משפט קמא, גיליון ההרשעות הקודמות, נימוקי ערעורה של המדינה, טיעוניהם של ב"כ שני הצדדים בישיבות שהתקיימו בפנינו ביום 4.7.19, 7.11.19, ו- 2.1.20, לרבות עיון בתסקירי שירות המבחן מיום 12.9.19, 3.11.19 ו- 21.12.19, וחוות דעת הממונה על עבודות שירות, מסקנתנו היא שדין ערעור המדינה להתקבל חלקית.

ט"ו. דברי האיום שהשמיע המשיב, פעמיים, בפני העובדת הסוציאלית, המתלוננת סמא, תחילה ביום 23.5.19: "**אם אחזור הביתה ואמצא את הילדים אני אשחט אותם**", ובהמשך, אמירתו מיום 28.5.19, שאם תוך שבועיים האישה והילדים לא ייצאו מהבית הוא ישחט אותם, מעוררי חלחלה ומצמררים.

הענישה שהטיל בית-משפט קמא על המשיב בגין אימים חמורים אלה: 8 ימי מאסר בפועל החופפים לשמונת הימים בהם שהה המשיב במעצר, ו- 6 חודשי המאסר על-תנאי אין בהם בשום פנים ואופן כדי לענות על העיקרון המנחה בענישה, עקרון ההלימה לפי סעיף 40 ב' של חוק העונשין.

את טענת הסנגורית, לפיה יש בהטלת 8 ימי מאסר (החופפים לתקופת המעצר), כדי להוות "מאסר קצר" יש לדחות מכל וכל, מה גם שבמועד בו ניתן גזר הדין של בית-משפט קמא לא עמד בפני בית-משפט קמא תסקיר של שירות המבחן, ולא הייתה כל ראייה בדבר הליך טיפולי שהמשיב עובר.

לפיכך, ובניגוד לטענות הסנגורית, בדין הוגש ערעור המדינה על קולת העונש.

ט"ז. יחד עם זאת, לאחר שקיימנו שלוש ישיבות בערעור זה, והומצאו לנו שלושה תסקירים של שירות המבחן, התבהרה התמונה הכוללת ונראה, שבתקופה האחרונה עבר המשיב גמילה פיזית באשפוזית טמרה, וכן השתלב בטיפול ביחידה להתמכרויות בפגישות פרטניות ובטיפול קבוצתי, והתרשמות שירות המבחן היא שחל שינוי בדפוסי התנהגותו, ונראה, שמוראו של המשיב מן הענישה שתוטל עליו, ככל שהערעור יתקבל, שימש קטליזטור לגיוס כוחותיו לעריכת שינוי בדפוסי התנהגותו.

משכך שינתה כיום המדינה את טעמה והביעה נכונות לוותר על דרישתה להטלת עונש מאסר בפועל על המשיב, וגילתה נכונות לאמץ את המלצת שירות המבחן להטלת צו מבחן על המשיב, אם כי ביקשה שתקופת המבחן תוארך (ולכך מסכימה הסנגורית).

י"ז. התלבטנו באשר להמלצת שירות המבחן כי נימנע מלהטיל על המשיב עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.

בעוד שעמדת ב"כ המערערת היא, שהטלת עונש מאסר על דרך עבודות שירות, ולו לתקופה קצרה, שאף ניתן יהיה לרצותן בשעות הערב, נדרשת כמענה לחומרת העבירות שביצע המשיב,

ניצבת לנגד עינינו המלצת שירות המבחן, לפיה הטלת ענישה על דרך ריצוי מאסר בעבודות שירות תפגע ביכולתו של המשיב לפרנס את בני משפחתו, ועלולה להוביל למצב דחק ומצוקה, שיהווה גורם סיכון משמעותי לכך שהמשיב יחזור להשתמש בסמים ובאלכוהול, ולבצע עבירות.

י"ח. הגענו לכלל מסקנה, לאחר ששקלנו בדבר, שיש מקום להימנע מלהטיל על המשיב עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות על-מנת שלא להכביד על ההליך הטיפולי - שיקומי שעובר המשיב, מתוך תקווה שהדבר יוביל להעלאת המשיב על מסלול חיים נורמטיבי, לטובתו ולטובת משפחתו, ולמניעת ביצוע עבירות בעתיד.

כמו-כן אנו מאמצים את המלצת שירות המבחן להטיל על המשיב התחייבות כספית להימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד.

י"ט. התוצאה מכל האמור לעיל היא שאנו מקבלים חלקית את ערעור המדינה ומעמידים את המשיב במבחן לתקופה של 18 (שמונה עשר) חודשים, כשבמסגרת צו המבחן על המשיב להמשיך בתהליך הטיפולי ביחידה לטיפול בהתמכרויות באxxxx.

המשיב מוזהר בזאת, בהתאם לסעיף 3 וכן סעיף 20 של פקודת המבחן (נוסח חדש), התשכ"ט-1969, שאם לא ימלא אחר הצו מכל בחינה שהיא, לרבות המשך השתתפותו בתהליך הטיפולי במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות, או אם יעבור עבירה נוספת, **יהא המשיב צפוי לעונש נוסף** על העבירה המקורית, במקום צו המבחן, ובהתחשב בכל עונש אחר שהוטל עליו בגין העבירה המקורית.

כמו-כן מורים אנו למשיב, בהתאם לסעיף 72 (א) של חוק העונשין, ליתן התחייבות בסכום של ₪ 7,000 להימנע מעבירת איומים ו/או מעבירת אלימות במשפחה, לתקופה של שלוש שנים ממועד מתן ההתחייבות.

על המשיב לחתום על ההתחייבות **במזכירות בית-המשפט לא יאחר מיום שלישי 21.1.20**, שאם לא כן ייאסר המשיב למשך 20 יום.

עונש המאסר המותנה שנתן בית-משפט קמא עומד בעינו ללא שינוי.

אנו מורים למזכירות בית-המשפט:

1. להמציא את העתק פסק הדין לשירות המבחן למבוגרים.
2. להמציא את העתק פסק הדין לממונה על עבודות שירות.
3. לוודא ששירות המבחן למבוגרים ימציא לבית משפט זה את צו המבחן לצורך חתימתו על ידי האב"ד.

ניתן היום, י"ט טבת תש"פ, 16 ינואר 2020, במעמד הנוכחים.

**ש' שטמר, שופטת
עמיתה**

ע' אטיאס, שופטת

**י' גריל, שופט עמית
[אב"ד]**